

Spørgsmål 1:

Udvalget udbeder sig det seneste udkast til det selvstændige lovforslag (jfr. bemærkningerne side 14 og 15), der skal indeholde regler om forskudsansættelse, ligning osv. i relation til kulbrinteskat. Hvornår forventes dette lovforslag fremsat i folketinget?

Svar:

Lovforslaget forventes fremsat inden udgangen af februar måned. Udkastet er for tiden til høring en række steder, og det skønnes hensigtsmæssigt at afvente de eventuelle ændringer, de kan føre til, før forslaget tilstilles udvalget.

Spørgsmål 2:

En udtømmende redegørelse udbedes for de koncessionsafgiftsregler, der gennem tiderne har været gældende for koncessioner meddelt til udnyttelse af dansk undergrund. Hvorvidt beror reglerne på aftale, så de kun kan ændres ved ny aftale med koncessionshaver?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for energiministeren, der har oplyst følgende:

Den første lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmarks undergrund blev vedtaget i 1932. Undergrundsloven af 1932 med senere ændringer blev afløst af lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i Kongeriget Danmarks undergrund. I begge love hedder det, at bevillingshaverne skal svare en afgift til staten, hvis størrelse fastsættes ved bevillingens meddelelse.

Eneretsbevillingerne 1935 og 1938

I 1935 blev der udstedt bevilling til efterforskning til F. F. Ravlin. Denne tilladelse indeholdt vilkår om betaling af produktionsafgift for olie og gas på 4 pct., der af staten kunne forhøjes til maksimalt 7 pct. For salt (natriumklorid) fastsattes afgiften til 6 pct., dog således at produktionen skulle være afgiftsfri de første 3 år.

I 1938 afløstes denne bevilling af en ny eneretsbevilling til efterforskning og indvinding til det af F. F. Ravlin stiftede amerikanske selskab, Danish American Prospecting Company. Aktierne i dette selskab blev i

1938 overdraget til Gulf Refining Company. I denne bevilling forblev produktionsafgiften for olie og gas uændret, mens den for salt fastsattes til 2,- kr. pr. ton som maksimum i forhold til kvaliteten af saltet. Den 3-årige afgiftsfrihed opretholdtes. For kalisalt skulle betales 1,- kr. pr. ton, for kul og jern 5 pct. og for alle andre råstoffer 7 pct. Afgiften skulle beregnes af salgsprisen.

I 1940 ændredes afgiftssatsen for olie og gas til 5 pct., dog således at staten kunne forhøje denne til 7½ pct., hvis forholdene gjorde det rimeligt.

Eneretsbevillingen af 1950

I 1950 afløstes 1938-bevillingen af en ny bevilling, og i forbindelse hermed gennemførtes en ny undergrundslov.

I denne bevilling var produktionsafgiften for olie og gas 7½ pct. af værdien på produktionsstedet. Denne sats kunne under nærmere angivne forudsætninger forhøjes til 10 pct., jfr. nedenfor.

For salt fastholdtes den tidligere sats på 2,- kr. pr. ton for bedste kvalitet salt og med afgiftsfrihed de første 3 år. Satsen kunne under visse nærmere angivne betingelser med hensyn til prisudviklingen på importeret salt ændres hvert 10. år.

For kalisalt fastsattes satsen til 1,- kr. pr. ton, og der indførtes en reguleringsadgang efter kvaliteten, ligesom der indførtes afgiftsfrihed de første 3 år på samme måde som for salt.

For alle øvrige råstoffer fastsattes afgiften til 7 pct. af prisen på produktionsstedet.

Samtidig fastsattes det, at såfremt der besluttedes iværksat indvinding af noget råstof, skulle der af bevillingshaveren foranlediges stiftet et dansk indvindingsselskab, hvortil alle rettigheder og pligter i henhold til bevillingen skulle overføres. Selskabet skulle have en vis minimumskapital (5 mill. kr.), og staten skulle vederlagsfrit have 5 pct. af aktiekapitalen og eventuelle senere forhøjelser heraf.

D.A.P.C.O. skulle dog som vederlag for overdragelsen modtage hele overskuddet fra indvindingsselskabet til dækning af de siden 1938 afholdte udgifter med tillæg af en rente af 3½ pct. p.a. Når disse udgifter var betalt, kunne produktionsafgiften for olie og gas forhøjes til de ovenfor nævnte 10 pct. p.a.